

Sygn. akt IVU 422/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Dorota Węgrzyn

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2013r. w. Wrocławiu

odwołania P. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

z dnia 15.06.2012r. Nr (...)

w sprawie P. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznaje powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 6 czerwca 2012r. na okres 8 miesięcy.

UZASADNIENIE

Powód P. D. wniósł odwołanie od decyzji pozwanego organu rentowego z dnia 15 czerwca 2012 r., znak (...), odmawiającej jemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, podnosząc, iż nie zgadza się z zaskarżoną decyzją z uwagi na fakt, że lekarz medycyny pracy stwierdził u niego niezdolność do pracy przez okres wynoszący co najmniej pół roku. Zauważył także, że jego rehabilitacja trwa nadal i nie przynosi efektów.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu przyznała, iż zaskarżoną decyzją odmówiła powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Zarzuciła, iż w niniejszej sprawie lekarz orzecznik ZUS, dokonując bezpośredniego badania powoda i analizując dokumentację medyczną, a także uwzględniając stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy i poziom wykształcenia, w orzeczeniu z dnia 22.05.2012r. stwierdził, że u powoda nie zachodzi niezdolność do pracy uzasadniająca przyznanie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Strona pozwana wskazała, iż od w/w orzeczenia powód wniósł sprzeciw, który komisja lekarska ZUS rozpatrzyła w formie orzeczenia wydanego w dniu 05.06.2012 r. podtrzymując zasadność orzeczenia lekarza orzecznika, iż brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 grudnia 2011 r. powód doznał w wypadku komunikacyjnym urazu głowy i skręcenia kręgosłupa i od tego dnia do dnia 05 czerwca 2012 r. przebywał na długotrwałych

zwolnieniach lekarskich, wykorzystując pełny okres zasiłkowy – 182 dni.

W dniu 19 kwietnia 2012 r. wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego.

Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 22 maja 2012 r. stwierdził, że powód jest niezdolny do pracy, ale brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Ponadto podał, iż dalsze leczenie rokuje odzyskanie zdolności do pracy w pozostałym do wykorzystania okresie zasiłkowym.

W uzasadnieniu orzeczenia podał, że lekkiego stopnia ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego z prawidłowym napięciem mięśni przykręgosłupowych bez zaników mięśniowych szyi i obręczy barkowej upośledzenia funkcji karkowych oraz przebyte wstrząśnienie mózgu bez upośledzenia funkcji (...) nie powodują u niego, zatrudnionego jako przedstawiciel handlowy, dalszej niezdolności do pracy wymagającej przyznania świadczeń rehabilitacyjnych.

Na skutek wniesionego przez powoda sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS w dniu 05 czerwca 2012 r. Komisja Lekarska ZUS wydała orzeczenie, w którym nie znalazła podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia. W ocenie Komisji Lekarskiej stwierdzone u powoda zmiany strukturalne oraz dolegliwości subiektywne – chociaż oczywiście mogą skutkować pewnym obniżeniem komfortu codziennego funkcjonowania – nie powodują jednak istotnego naruszenia sprawności organizmu w aspekcie niezdolności do pracy.

Ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających ustalenia uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Na tej podstawie strona pozwana decyzją z dnia 15 czerwca 2012 r., znak (...), odmówiła powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W zaświadczeniu lekarskim z dnia 13.06.2012 r. lekarz medycyny pracy stwierdził istnienie u powoda przeciwwskazań do pracy w charakterze przedstawiciela handlowego.

Dowód: dokumentacja w aktach ZUS-u

Biegli sądowi z zakresu neurologii i ortopedii rozpoznali u powoda: przepuklinę jądra miazdżystego C4-C5 i C5-C6 z objawowym, korzeniowym zespołem bólowym w związku z przebytych w dniu 07.12.2011 r. urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego oraz zespół adaptacyjny po przebytych w tym samym dniu urazie głowy ze wstrząśnieniem mózgu.

Biegli sądowi, po zapoznaniu się z całokształtem dostępnej dokumentacji i po przebadaniu powoda stwierdzili, iż jest on nadal niezdolny do pracy od dnia 06 czerwca 2012r. na okres 8 miesięcy, a jego dalsze leczenie i rehabilitacja rokują nadzieję odzyskania zdolności do pracy.

Biegli podali, że badaniem neurologicznym stwierdza się obecność zespołu korzeniowego z odcinka szyjnego kręgosłupa. Badanie ortopedyczne wykazało wzmożenie napięcia mięśni łopatkowych i mięśni przykręgosłupowych odcinka szyjnego kręgosłupa ze znacznym ograniczeniem ruchomości tego odcinka kręgosłupa.

Dokumentacja lekarska zebrana w aktach sprawy wskazuje na to, że powód systematycznie poddawany jest zabiegom fizykalnym. Był rehabilitowany również w okresie badania przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS. Lekarz medycyny pracy po badaniu w dniu 13 czerwca 2012 r. nie dopuścił powoda do pracy.

Biegli podali, że pozbawienie powoda świadczenia rehabilitacyjnego znacznie utrudniło i wydłużyło powrót badanego do pracy.

Dowód: - opinia biegłych sądowych z zakresu: neurologii lek. med. E. T. i ortopedii dr n. med. K. C. z dnia 20.11.2012 r. k.10 do12;

- odpis dokumentacji medycznej k. 13.

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 03 stycznia 2013 r. /k. 25,26/ złożyła zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych, których Sąd nie uwzględnił ponieważ stanowią one polemikę z ustaleniami biegłych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwwołanie jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz.512 ze zmianami) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że powód od dnia 07 grudnia 2011r. do dnia 05 czerwca 2012 r. przebywał na długotrwałych zwolnieniach lekarskich, wykorzystując pełny okres zasiłkowy – 182 dni.

W dniu 19 kwietnia 2012 r. wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego.

Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 22 maja 2012 r. stwierdził, że powód jest niezdolny do pracy, ale brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Ponadto podał, iż dalsze leczenie rokuje odzyskanie zdolności do pracy w pozostałym do wykorzystania okresie zasiłkowym.

Na skutek wniesionego przez powoda sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS w dniu 05 czerwca 2012 r. Komisja Lekarska ZUS wydała orzeczenie, w którym nie znalazła podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia. W ocenie Komisji Lekarskiej stwierdzone u powoda zmiany strukturalne oraz dolegliwości subiektywne – chociaż oczywiście mogą skutkować pewnym obniżeniem komfortu codziennego funkcjonowania – nie powodują jednak istotnego naruszenia sprawności organizmu w aspekcie niezdolności do pracy.

Powołani w sprawie biegli sądowi z zakresu neurologii i ortopedii rozpoznając u powoda: przepuklinę jądra międzyszyjnego C4-C5 i C5-C6 z objawowym, korzeniowym zespołem bólowym w związku z przebyciem w dniu 07.12.2011 r. urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego oraz zespół adaptacyjny po przebyciu w tym samym dniu urazie głowy ze wstrząśnieniem mózgu, po zapoznaniu się z całokształtem dostępnej dokumentacji i po przebadaniu powoda stwierdzili, iż jest on nadal niezdolny do pracy od dnia 06 czerwca 2012r. na okres 8 miesięcy, a jego dalsze leczenie i rehabilitacja rokuje nadzieję odzyskania zdolności do pracy.

Biegli podali, że badaniem neurologicznym stwierdza się obecność zespołu korzeniowego z odcinka szyjnego kręgosłupa. Badanie ortopedyczne wykazało wzmożenie napięcia mięśni łopatkowych i mięśni przykręgosłupowych odcinka szyjnego kręgosłupa ze znacznym ograniczeniem ruchomości tego odcinka kręgosłupa.

Sąd podzielił w całości sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłych sądowych, którą ocenił jako rzetelną i wyczerpującą, sporządzoną zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającą odpowiedź na

sformułowane w tezie dowodowej pytania. W ocenie Sądu opinia ta zawiera aktualną ocenę stanu zdrowia powoda. Z powyższych względów Sąd uznał opinię za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznał powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 06 czerwca 2012 r. na okres 8 miesięcy.

Zarządzenie:

1. odnotować w repertorium;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej;
3. kalendarz 14 dni.